

Bogár László: Globális coming out

2021 február 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A megvalósult abszurdítások világában élünk

, így már semmin sem lepődünk meg, de most mégiscsak történt „valami”, ami azért tudott meglepetést okozni, és azt hiszem, nemcsak nekem.

A Time magazinban egy Molly Ball nevű újságíró terjedelmes beszámolót tett közre Egy árnyékkampány titkos története, ami megmentette a 2020-as választást címmel.

Ebben a fiatal kora ellenére máris nagy karriert befutó újságíró nem kevesebbet mesél el igen részletesen, mint hogy Donald Trumpnak igaza volt, valóban átfogó összeesküvés zajlott a 2020-as amerikai elnökválasztás során.

Talán felesleges is elre bocsátanom, hogy számunkra nem az okozza a meglepetést, hogy összeesküvés eredménye az elnökválasztás, mert ez mindenki számára eddig is nyilvánvaló volt, hanem az, hogy miért kellett ezt a titkos történetet most így utólag közhírré tenni. Ma még persze nem lehet pontos válaszunk erre a döntő fontosságú kérdésre, de talán érdemes eltöprengeni arról, hogy miért az önleplezéssel (coming out) folytatódik ez az eddig módfelett sikeres összeesküvés.

Nos, a nyilvánosságra hozásnak feltehetőleg kettős célja lehetett társadalom-lélektani értelemben. Az egyik annak cinikus és arrogáns világossá tétele, hogy igen így volt, na és? Vagyis, hogy csak tudja meg a világ, hogy igen, mint mindig, most is azt csinálunk, amit akarunk, a demokráciában (ami a nép uralmát jelenti) azt csinálunk a néppel, amit csak akarunk.

Ennek a jakobinus, bolsevik, neoliberális globális íven megrajzolható patológikus tünetegyüttesnek az egyik legmegrendítőbb példája Gomulka lengyel pártfőtitkár volt 1970-ben, amikor a politikai bizottság elítélte az alábbi mondattal indokolta a karhatalomnak adott tőzparancsot, ami aztán több mint száz ember halálával járt.

„A munkásosztály hatalmát mindenkivel szemben megvédjük, ha kell, magával a munkásosztállyal szemben is.” Eljutottunk tehát itt is az elméleti végpontig, vagyis hogy az amerikai demokráciát, ha kell, akkor az amerikai demokrácia brutális felszámolása árán is megvédjük. Ám van egy másik lehetséges ok is, amelynek feltárásához és megértéséhez a védelmi pénz nevű jelenséghez kellene segítségül hívnunk.

Az éleskedés egyik evidens módját hívják így, amikor egy alkotó-építő vállalkozást, egy romboló-pusztító „vállalkozás” fenyegetéssel, az elpusztítás kilátásba helyezésével próbál elször „békésen” rávenni erőforrásai egy részének „önként” történő átadására. Az amerikai birodalom bajban van, nagy bajban. Bár egyre nyíltabban fenyegeti meg akár totális globális háborúval is két fő riválisát, Kínát és Oroszországot, a globális erőforrásmezők feletti ellenőrzését egyre inkább elveszteni látszik.

Ráadásul mivel a fenyegetés és az elrettentés egyre költségesebb és egyre eredménytelenebb, így aztán a fajlagos veszteségek csillagászati szintekre emelkedtek. Ha pedig e kettős fenyegetéssel még azt is sikerül kiprovokálnia, hogy két fő riválisát minden eddiginél szorosabb együttműködésre kényszerítse, akkor a stratégiai deficit végzetessé válhat a birodalom számára.

Mivel a külső világtól elvonható erőforrások fajlagos költségei a végtelen felé konvergálnak, így kénytelen a belső erőforrások felé fordulni, vagyis saját nemzetállami talapzatától elvonni a birodalom működéséhez szükséges erőforrásokat. Ám a most már negyven éve zajló egyre erősödő birodalmi kifosztás olyan életveszélyes társadalmi, gazdasági, kulturális deficitek egész rendszerét hozta létre a nemzetállam Amerika testében, hogy a kifosztás fokozása igen rövid időn belül végzetes következményekkel járhat, és egy ennek nyomán kirobbanó permanens, kezelhetetlen polgárháború már magát a birodalmat sodorná a pusztulás szélére.

Ez a coming out tehát valamiféle bizalomerosztó intézkedés is, amelynek fő célja a nemzetállam részleges pacifikálása, annak a világossá tétele, hogy a védelmi pénzt éppen azért kell békésen, nyugodtan és deresen tovább fizetni a birodalom számára, mert ennek alternatívája egy önfelszámoló polgárháború lenne. Vagyis a birodalom, akárcsak 1933-ban, egy új egyezséget (New Deal) ajánlott ebben a vallomásban. Ha tehát a nemzetállam Amerika belátja, hogy csakis a kooperatív viselkedés lehet az egyetlen kiút ebből az egyre reménytelenebb helyzetből, akkor... És ez itt a bökkenő, hogy akkor mi van, mi lesz?

Van egy igen jelentős különbség az 1933-as New Deal és a mai új egyezségre tett javaslat globális hatalmi környezete között. Akkor ugyanis a globális térben egy olyan konfliktus kezdett felépülni, ahol a két rivális, Japán és Németország totális legyőzése és ennek nyomán a világ korlátlan kifosztása reális stratégia volt, és valóra is vált. Az így nyert roppant erőforrásokból aztán évtizedekig bőven telt a nemzetállam Amerika megbékítésére, most

viszont éppen ennek az ellenkezése van kibontakozóban.

A birodalom ideje lejárt, nagyjából egy évszázadnyi világhatalom után egy évtizeden belül ugyanúgy végleg lehanyatlak majd, mint a nagy elődök, a brit vagy a spanyol impériumok. Csak hogy eddig mindig nagyháború során hullott alá a régi és jött fel az új, ám egy globális háború következményei ma összehasonlíthatatlanabban veszélyesebbek, mint eddig bármikor voltak a történelem során.

A külső világ és saját belső világa közé szorult birodalom láthatólag a belső világ legalább átmeneti megbékítésével próbálna valamilyen kiutat találni, de ez egyelőre logikai képtelenségnek látszik. A globális hatalmi lemeztektonikai mozgások rendkívül veszélyes pusztító folyamatok elindítói lehetnek.

Bogár László

(A szerző közgazdász)

www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló